

Misna slavlja i župni oglasi

Pon, 17. veljače	18 + Marija i Milan Bokulić; Zlatko i Jaroslava Kopšiva; Marijana Palečak
Uto, 18. veljače	18 Po nakani (al) <i>Sv. Bernardica Saubirous</i>
Sri, 19. veljače	18 Na čast Sv. Josipu: + Jure i Ljubica Prebeg; Josip i Dragica Ševrović
Čet, 20. veljače	18 + Spasa, Ljubo, Franje i pop Ante Cindrić <i>Sv. Franjo i Jacinta Marto</i>
Pet, 21. veljače	18 Po nakani (al) <i>Sv. Petar Damjani</i>
Sub, 22. veljače	18 Proslava Prvotiska – Misal 1483. + Stjepan i Milan Prebeg
7. NKG Dan Gospodnjí 23. veljače	10 SVETIŠTE: Misa za narod 12 CEROVNIK: + Marijan i ob. Kirasić; Slavko i ob. Kirasić; Julika Poljak 16 SKRADNIK: Po nakani (al)

1. **ŽUPNA KATEHEZA** – održava se samo na nedjeljnim i blagdanskim misama.
 2. **RIM** – pratimo svojim molitvama hodočasnike G-S biskupije od 16. do 21. veljače.
 3. **VELIKA DEVETNICA SV. JOSIPU** – krunica i misa svake srijede uvečer.
 4. **DUHOVNE VJEŽBE** za mlade bit će u pastoralnom centru na Baškim Oštarijama od 28. veljače do 1. ožujka. Voditeljice su sestre uršulinke sa povjerenicima za mlade. Prijavite se...
 5. **SHKM – Susret hrvatske katoličke mlađeži** – održat će se u Zagrebu 9. i 10. svibnja 2020. Pozivam sve zainteresirane na duhovnu pripremu za ovaj prekrasni susret. Javite se...
 6. **ZARUČNIČKI TEČAJ** u petak, 6. ožujka u 19.30 h u župnoj dvorani u Josipdolu.
 7. **ČEPOVI** - skupljamo plastične čepove za liječenje djece. Ne bacajte čepove...
 8. **DOPRINOS: – za crkvu: Oštarije 200 kn; Cerovnik 150 kn. Mežnarija: Oštarije 50 kn; Cerovnik 70 kn.** Za uzdržavanje svećenika: *dar prema mogućnosti obitelji. Hvala.*

Župa Oštarije	IBAN HR30 2340 0091 1101 7283 7
Župa Cerovnik	IBAN HR56 2402 0061 1004 0659 6

 9. MISAL 1483. – proslava Prvotiska biti će u subotu, 22. veljače u 18 h misom i programom u plovaniji. DPD „Sv. Ivan Pavao II.“ Oštarije i Područna škola Oštarije organiziraju proslavu Dana hrvatske glagoljice i glagoljaštva i tiska Misala po zakonu rimskog dvora. Maći glagoljaši predstaviti će Glagoljski kalendar te izložiti svoje radove stvorene proteklih 6 godina. Tropsimene glagoljaške puzzle (pismo latinice, glagoljice i Braillevo) predstaviti će autor Zlatko Šakić iz Rijeke.

 U mjesecu Dana života, Dana braka; Svjetskog dana borbe protiv raka, Dana svijesti o moždanom udaru kod žena, Svjetskog dana bolesnika, Nacionalnog i međunarodnog dana raka u dječoj dobi DPD „Sv. Ivan Pavao II.“ poziva vas 25. veljače 2020. (utorak) u 18,30 sati, u Župni dom u Oštarijama na upoznavanje portala i udruge Nismo same. S nama će biti predsjednica Udruge i urednica knjige Nismo same Ivana Kalogjera, dopredsjednica Udruge i jedna od autorica Goranka Perc, te Irena Letica Ćurčić i časna sestra Sunčica Kunić koje su napisale svoje priče o borbi s malignom bolešću. Osim o radu udruge koja pruža podršku i pomoći oboljelimu od raka, njihovim partnerima, članovima obitelji i prijateljima razgovarat ćemo i o projektu „Nisi sama – ideš s nama!“, novoj socijalnoj usluzi koju su uvele Nismo same kako bi ženama oboljelimu od malignih bolesti koje se liječe u zagrebačkim bolnicama osigurale besplatan prijevoz taksijem na kemoterapiju. Za zbirku ispovijesti žena nakladnik Profil odrekao se svih prihoda od prodaje knjige, u korist udruge Nismo same i projekta prijevoza na kemoterapiju. Osim kupnjom knjige dobrodošao je i prihod od prodaje unikatnih proizvoda. Osvojimo svoje misli i djela zajedničkim druženjem i usmjerimo misli i djela prema životu.

DPD „Sv. Ivan Pavao II“ Oštarije

[pop Antun Luketić - Župni ured Oštarije: www.zupa-ostarije.com](http://www.zupa-ostarije.com)

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com

16. veljače 2020. • 6. NKG • God. XI. • br. 7 (494)

20

Apostolsko pismo Aperuit illis - Nedjelja Božje riječi 4. dio

11. U *Dei Verbum*, na kraju, precizira se da »Božje su riječi izrečene ljudskim jezicima, postale slične ljudskom govoru, kao što je nekoć Riječ vječnoga Oca, uzevši slabo ljudsko tijelo, postala slična ljudima« (br. 13). Drugim riječima, utjelovljenje Božje Riječi daje oblik i značenje odnosu između Božje riječi i ljudskog jezika s njegovim povijesnim i kulturnim uvjetovanostima. U tome događaju se oblikuje predaja koja je također Božja riječ (usp. *ibid.*, 9). Često se javlja opasnost da se Sveti pismo dijeli od predaje, ne shvaćajući da su oni zajedno jedan jedini izvor Objave. Pismeni značaj ovog prvog nimalo ne umanjuje činjenicu da je to u potpunosti živa riječ; jednako tako, živa predaja Crkva, koja neprestano prenosi tu riječ kroz stoljeća iz naraštaja u naraštaj, posjeduje tu svetu knjigu kao »vrhovno pravilo njezine vjere« (*ibid.*, 21). Uostalom, prije nego što je postalo pisani tekst, Sveti pismo je predavano usmeno i održavano živom vjerom naroda koji ga je usred mnogih drugih naroda prepoznavao kao svoju povijest i izvor svojega identiteta. Biblijska se vjera temelji dakle na živoj riječi, a ne na knjizi.

12. Kad se Sveti pismo čita u istome Duhu u kojem je i napisano, ostaje uvijek novo. Stari zavjet nikada ne stari kad postane dijelom Novoga jer je sve preobraženo jednim Duhom koji ga nadahnjuje. Sveti tekst u cjelini ima proročku ulogu: ona se ne odnosi na budućnost, nego na sadašnjost onoga koji se hrani tom riječju. Sâm Isus to jasno kaže na početku svoje službe: »Danas se ispunilo ovo Pismo što vam još odzvanja u ušima« (*Lk 4, 21*). Onaj tko se hrani Božjom riječju svaki dan postaje, poput Isusa, svremenik ljudi koje susreće; nije u napasti da padne u besplodne nostalgiye za prošlošću niti u sablasne utopije u svezi s budućnošću.

Sveti pismo vrši svoje proročko djelovanje prije svega u odnosu na one koji ga slušaju. Ono je ujedno i slatko i gorko. Vraćaju nam se u vezi s tim u misli riječi proroka Ezekiela kad mu je Gospodin zapovjedio da pojede svitak: »bijashe mi u ustima sladak kao med« (3, 3). Ivan evangelist, također, na otoku Patmosu, doživljava isto Ezezielovo iskustvo jedenja svitka, ali dodaje još nešto podrobnije: »bijashe mi u ustima kao med slatka, ali kad je progutah, zagonči mi utrobu« (*Otk 10, 10*).

Slatkoča Božje riječi potiče nas da je dijelimo sa svima onima s kojima se susrećemo u svome životu kako bismo izrazili sigurnu nadu koju ona sadrži (usp. *I Pt 3, 15-16*). Njegova gorčina, s druge strane, često je plod svijesti o tome koliko nam je

Aperuit illis

Papa Francesco

teško tu riječ dosljedno živjeti ili našeg osobnog iskustva kad je vidimo odbačenu jer je se ne smatra vrijednom da dadne smisao životu. Ne smijemo zato Božjoj riječi pristupati kao po navici, nego se moramo njome hraniti kako bismo prepoznali i u potpunosti živjeli svoj odnos s Bogom i s našom braćom i sestrama.

13. Još jedan izazov koji dolazi od Svetog pisma jest onaj koji se odnosi na ljubav. Božja riječ neprestano doziva u svijest milosrdnu ljubav Oca koji od svoje djece traži da žive u ljubavi. Isusov život je potpuni i savršeni izraz te Božje ljubavi koja ništa ne zadržava za sebe, već samu sebe bespridržajno svima pruža. U prispodobi o Lazaru nalazimo vrijednu uputu. Kad i Lazar i bogataš umru, ovaj potonji, vidjevši siromaha u Abrahamovom krilu, moli da se Lazara pošalje njegovoj braći da ih upozori da ljube svoga bližnjega kako bi izbjegli da i njih snađu patnje koje on podnosi. Abrahamov odgovor glasi: »Imaju Mojsija i Proroke! Njih neka slušaju!« (Lk 16, 29). Slušati Sveti pismo kako bi se u djelo provodilo milosrđe: to je veliki izazov koji se postavlja pred nas u životu. Božja riječ je kadra otvoriti nam oči i omogućiti nam otregnuti se od individualizma koji vodi do obamrsti i čini naš život neplodnim. Ona širom otvara put dijeljenja i solidarnosti.

14. Jedna od najvažnijih zgoda vezanih uz Isusov odnos s njegovim učenicima jest Preobraženje. Isus zajedno s Petrom, Jakovom i Ivanom uzlazi na goru na molitvu. Evandelisti nam govore kako su Isusovo lice i odjeća postali blistavo bijeli dok su dva čovjeka s njim razgovarala: bili su to Mojsije i Ilija, koji uosobljuju Zakon odnosno Proroke, to jest Sveti pismo. Petrova reakcija na ovaj prizor bila je puna radosnog čuđenja: »Učitelju, dobro nam je ovdje biti. Načinimo tri sjenice: jednu tebi, jednu Mojsiju, jednu Iliju« (Lk 9, 33). U tome času zasjenjuje ih oblak i učenike obuzima strah.

Preobraženje podsjeća na blagdan Sjenica, kada su Ezra i Nehemija čitali sveti tekst narodu nakon povratka iz izgnanstva. Ono je istodobno predokus Isusove slave gdje se učenike priprema za sablazan muke: Božju slavu evocira također oblak koji obavija učenike kao simbol Gospodinove prisutnosti. Slično se preobraženje događa i sa Svetim pismom koje nadilazi samo sebe kad hrani živote vjernikâ. Kao što se podsjeća u *Verbum Domini*: »U ponovnom otkrivanju povezanosti između različitih pisamskih smislova postaje ključno uočavanje prijelaza između slova i duha. Nije riječ o automatskom i spontanom prijelazu; potrebno je, radije, nadilaženje slova« (br. 38).

15. Na putu prihvatanja Božje riječi u naša srca prati nas Gospodinova Majka koja je nazvana blaženom jer je povjerovala da će se ispuniti ono što joj je Gospodin rekao (usp. Lk 1, 45). Marijino blaženstvo prethodi svim blaženstvima koje je Isus proglašio za siromašne, ožalošćene, krotke, mirotvorce i one koji su progonjeni, jer je to prijeko potreban uvjet za svako drugo blaženstvo. Nijedan siromah nije blažen zato što je siromašan; postaje to ako poput Marije vjeruju u ispunjenje Božje riječi. Na to podsjeća veliki učenik i učitelj Svetoga pisma, sveti Augustin: »Netko iz mnoštva, obuzet oduševljenjem, povikao je: "Blažena utroba koja te nosila", a Isus je odgovorio: "Još blaženiji oni koji slušaju riječ Božju i čuvaju je!"«. Kao da želi reći: moja majka,

koju nazivaš blaženom, blažena je upravo zato što čuva Božju riječ. Ne zato što je u njoj Riječ postala tijelom i prebivala među nama, nego zato što čuva tu istu Božju riječ po kojoj je stvorena i koja se u njoj utjelovila« (*Traktat o Ivanovom Evanđelju*, 10, 3).

Neka Nedjelja Božje riječi pomogne Božjem narodu rasti u pobožnom i revnom dubokom upoznavanju sa Svetim pismima kao što je sveti pisac podučavao još od drevnih vremena: »Jer, riječ je posve blizu tebe, u tvojim ustima i u tvome srcu da je vršiš« (Pnz 30, 14).

Dano u Rimu, pri Svetom Ivanu Lateranskom, 30. rujna 2019.

Liturgijski spomen svetoga Jeronima na početku 1600. godišnjice njegove smrti.

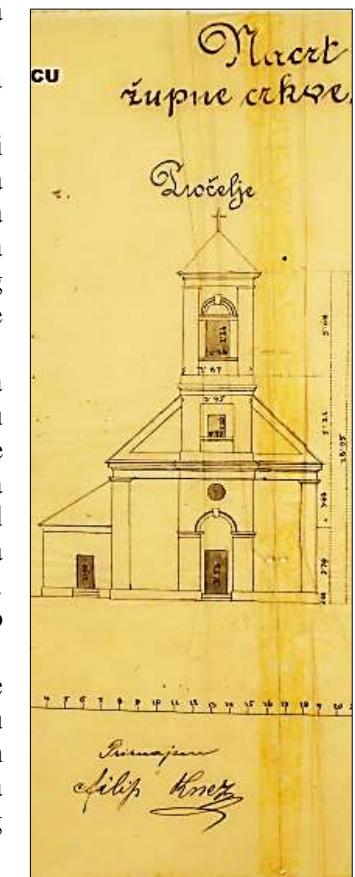
Mučenik vlč. Dragutin Fisika i Cerovničke žrtve 1943. 18. dio

Godine 1843. zaslugom župnika vlč. Antuna Sokolića sagrađena je u blizini stare crkve Uzvišenja Sv. Križa (oko 150 m sjevernije) nova, današnja župna crkva od cigle koja će u početku nositi isti naslov kao stara.¹

Dužina ove crkve bila je 24 m, a širina 11 m.² Tri godine kasnije, dakle 1846. godine, župna crkva promijenit će naziv u: „Uzašašća Gospodina našega Isusa Krista (Uzašašća Gospodnjeg)“, budući da se u njoj na glavnom oltaru nalazila slika posvećena u čast istoimenog događaja iz Isusova života, odnosno, njegove proslave nakon uskrsnuća.

Stara crkva Uzvišenja Sv. Križa postala je filijalna kapela i s vremenom se srušila, a spominje se još u dopisu župnog ureda upućenom 7. svibnja 1893. godine Kotarskoj oblasti u Ogulinu u kojem stoji da su vrata kapelice (stare crkve) nasilno oborenja, otrgnut je štrik od zvona i bačen nekoliko koračaja dalje.³ Da se sačuva spomen na njezino nekadašnje postojanje, župnik vlč. Zdravko Glad je 1899. godine na istom mjestu sagradio kapelu Srca Isusova.⁴

Carski i kraljevski poručnik Mijat Stipetić dao je 1876. godine zasaditi lipe oko crkve.⁵ U dopisu Prečasnom biskupskom Ordinarijatu u Senju posланом 15. studenog 1877. godine vlč. Stjepan Franić se žali na iznimno loše stanje župne crkve, njezina tornja i župnog stana.

¹ Spomenica župe Cerovnik, str. 5.; Hrvatski povijesni muzej, Zagreb, Dokumentarna zbirka, Inv. br. 21.648.

² Zapisnik kanonskog-arhiđakonskog-pohoda (župa Cerovnik) sastavljen 14.IX.1968., str. 9.

³ Uručbeni Zapisnik, br. 46/1893.

⁴ Spomenica župe Cerovnik, str. 9.

⁵ Isto, str. 11.